

1948: Έξορίζεται στο Κοντοπούλι Λήμνου, όπου και γράφει το «Καπιμένο τσουκάλι» και τα δύο «Ημερολόγια Έξορίας».

1949: Μεταφέρεται στην κόλαση τής Μακρόνησου. Γράφει κρυφά τον «Πέτρινο Χρόνο».

1950: Απολύεται βαρεία άρρωστος για να ξανασυλληφθεί ένα χρόνο άργότερα, για να έξοριστεί στον Άη Στράτη. Γράφει το τρίτο «Ημερολόγιο τής Έξορίας», το «Γράμμα στο Ζολιό Κιουρί».

1951: Όλοκληρώνει τις «Γειτονιές του Κόσμου», γράφει «Τό ποτάμι κι έμεις».

1952: Γράφει τον «Άκροβολισμό και το «Ό άνθρωπος με το κόκκινο γαρούφαλλο». Ύστερα και από διαμαρτυρίες των κορυφών τής παγκόσμιας διανοήσης απολύεται από την έξορία. Μπαίνει στις γραμμές τής ΕΔΑ και συνεργάζεται με την «Αύγη».

1954: Παντρεύεται την Φ. Γεωργιάδη· εκδίδεται ή «Άγρύνια».

1955: Κυκλοφορεί το «Πρωινό άστρο».

1956: Έκδίδεται ή «Σονάτα του σεληνόφωτος».

1957—59: Έκδίδονται πάνω από 10 ποιητικά βιβλία του στην Έλλάδα και το έξωτερικό και κυκλοφορούν «Οί Δώδεκα» του Α. Μπλόκ σε δική του μετάφραση.

1960: Κυκλοφορεί ό «Έπιτάφιος» σε μουσική Μ. Θεοδωράκη.

1961: Κυκλοφορεί ό α' και β' τόμος των «Ποιημάτων» «Άπαντα» και ή «Άνθολογία Ρουμάνικης Ποίησης».

1962: Συναντιέται με τον Χικμέτ στη Ρουμανία. Γράφει την «Όστρα-βα».

1963: Βγαίνουν οί «Μαρτυρίες Α'». «Τό δέντρο τής φυλακής και οί γυναίκες», τά «Δώδεκα ποιήματα για τον Καβάφη». Κυκλοφορούν τά «Ποιήματα» του Άττίλα Γιόζεφ και γράφει το «Θρήνος του Μάη». Άπαγόρευση των «Ποιημάτων».

1964: Έκδίδονται ό Γ' τόμος «Ποιήματα», τά «Παιχνίδια τ' ουρανού και του νερού» και τά «Ποιήματα» του Μαγιακόφσκι. Ύποψήφιος βουλευτής τής ΕΔΑ.

1965—66: Έκδίδεται ό «Φιλοκτήτης», «Έγώ ή μητέρα μου κι ό κόσμος» τής Ντ. Γκαμπέ, οί «Μαρτυρίες Β'», ή «Ρωμιούσνη» (ξεχωριστή έκδοση), τά «Ποιήματα» του Ναζιμ Χικμέτ, ή «Άνθολογία Τσέχων και Σλοβάκων ποιητών» μεταφράσεις του Η. Έρεμπουργκ, Ν. Γκιλλιέν κ.ά. Μελοποιείται ή «Ρωμιούσνη».

1967: Συλλαμβάνεται και μεταφέρεται στην Γυάρο κι άργότερα στο Παρθένι Λέρου. Άπαγορεύεται ή κυκλοφορία των βιβλίων του από τή στρατιωτικοφασιστική δικτατορία.

1968: 75 Γάλλοι άκαδημαϊκοί συγγραφείς και νομπελίστ τον προτείνουν για το Βραβείο Νόμπελ. Βαρεία άρρωστος στην Άθήνα, ύστερα ξανά στη Λέρο και τέλος βρίσκεται υπό επίτηρηση στο Καρλόβασι Σάμου.

1969: Άλεπάλληλες μεταφράσεις έργων του στο έξωτερικό. Στη Γαλλία εκδίδονται με πρόλογο του Άραγκόν οί «Πέτρες επαναλήψεις Κιγκλιδώμα» που τά χειρόγραφα του στάλθηκαν κρυφά άπ' τή Σάμο.

1970: Μέλος τής Άκαδημίας Λογοτεχνίας και Έπιστημών ΜΑΙΗΖ τής Ο.Δ. Γερμανίας.

1971: Κυκλοφορεί «Ό άφανισμός τής Μήλος» Έπανειλημμένες εκδόσεις έργων του στο έξωτερικό.

1972: Δημοσιεύονται 7 έργα του πολλά από τά όποια γράφτηκαν στους τόπους έξορίας και άπομόνωσης. Του άπονέμεται το Μέγα Διεθνές Βραβείο Ποίησης του Μπιεννάλε του ΚΥΟΚΚ—ΙΕ—ΖΟΥΤ.

1973: Κυκλοφορούν τά «Δεκαοχτώ Λιανοτράγουδα τής πικρής πατρίδας» κ.ά.

1974: Παίρνει το Διεθνές Βραβείο Δημητρώφ. Μετά τήν πολιτική άλλαγή εκδίδεται σειρά έργων του.

1975: Έκλέγεται πρόεδρος του Έλληνοσοβιετικού Συνδέσμου.

1975: Άναγορεύεται επίτιμος διδάκτορας του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Του άπονέμεται το Μέγα Γαλλικό Βραβείο Ποίησης «Άλφρε ντε Βινύ». Βγαίνει ό Δ' τόμος των «Ποιημάτων» και τά «Έπικαιρικά» κ.ά.

1976: Παίρνει μέρος στο 6ο Συνέδριο Σοβιετικών λογοτεχνών στη Μόσχα.

1976: Παίρνει το Διεθνές Βραβείο «Αΐτνα — Ταορμίνα».

1977: Μέλος τής Γαλλικής Άκαδημίας Μαλλαρμέ.

1977: Παίρνει το Βραβείο LENIN

1979: Γιορτάζονται παγκόσμια τά 70χρονα από τή γέννησή του.

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΙΔ'

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

“ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ,”

ΜΕ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ

ΓΙΑ ΤΑ 70 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

“ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ,,

Σκηνοθεσία : ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΧΑΡΩΝΙΤΗΣ
Μουσική : ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ
Σκηνικά - Κοστούμια : ΚΩΣΤΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ
Παίζων : ΝΙΚΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ
ΘΕΜΙΣ ΜΠΑΤΖΑΚΑ

„ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΤΩΝ,,

«'Από πού έρχεται αυτή ή ποίηση;
'Από πού έρχεται αυτό τό ρίγος, όπου
τά πράγματα, έτσι όπως είναι, παίζουν
ρόλο φαντασμάτων όπου ό "Έλληνας" Άμλετ
έρχεται αντιμετώπος όχι πιά με τούς
νεκρούς Βασιλιάδες, κι ό καινούργιος Οιδίποδας
έρχεται αντιμετώπος όχι πιά με τή Σφίγγα
άλλά τά ύπουλα οικεία πράγματα».

Λουί Άραγκόν

“Αν επιχειρούσαμε μιά απάντηση πού νά όρίζει, έστω όχι έπακριδώς,
αυτό τό «άπό πού», τού Άραγκόν, χωρίς ή ποίηση νά χάνει τήν ποιητική
της διάσταση και ξέροντας τό αντικείμενο και τό υποκείμενο μέσα στά ποιητικά
δρώμενα, μπορούμε νά πούμε πώς ή ποίηση τού Γιάννη Ρίτσου είναι προϊόν
της σύνθεσης: χώρος — χρόνος, άνθρωπος, πράξη — άπραξία. Μίτος της
Άριάδνης πού διαπερνά τούς δαιδαλους της ανθρώπινης παρουσίας μέσα
στην Ιστορία, διακριτικός αλλά ακριβής παλμογράφος πού καταγράφει τίς
πιο λεπτές και ευαίσθητες διάρκειες της πράξης και της άπραξίας των Ιστο-
ρικων συμβάντων.

“Ομοια και ή Χρυσόθεμις, μιά γυναίκα πού «έζησε μη ζώντας», «στό
Ιστορικό περιθώριο των συμβάντων» ένας καθρέφτης πού αντικατοπτρίζει
χιλιάδες εικόνες πού συνθέτουν τή μοίρα της.

Είναι μιά ποιητική άφορμή. Είναι ή προβολή της άπραξίας, της αδρά-
νειας, της μη συμμετοχής, πού μάς προσδιορίζει τό μέγεθος, τή σημασία,
και τό περιεχόμενο της κίνησης, της δράσης και της συμμετοχής.

Είναι ένας οδηγός, ή Χρυσόθεμη, πού περνά τίς συμπληγάδες των Ιστο-
ρικων συμβάντων χωρίς νά αντιλαμβάνεται τή σημασία των εικόνων ή των
ήχων. Στέκεται όμως ή άφορμή για νά μάς άποκαλυφθούν τά μεγέθη τους.

Τό ύψηλης ποιητικής σύλληψης και σύνθεσης έργο, μετουσιώνει σε ποιη-
τικό επίπεδο τή σχέση ειδικού — γενικού, στέκεται προκλητικά άπέναντι
μας και άπαιτεί ύπομονητικά νά άποκαλύψουμε τά συμπυκνωμένα νοήματα
πού μάς πέμπει.

Τό ποιητικό θέατρο τού Γιάννη Ρίτσου, ώραίο, ώφέλιμο, άπλό, περι-
κλείει τόν ψυχισμό τού λαού μας και δηλώνει ταυτόχρονα τήν πίστη τού
άνθρώπου στη ζωή.

“Η παράσταση αυτή είναι ένα ελάχιστο αφιέρωμα στον ποιητή, τού
λαού πού 70 χρόνια τώρα ζει και μάς μαθαίνει νά βλέπουμε με καινούργια
μάτια τή ζωή.

Λεύτερης Χαρωνίτης

ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

- 1909: Γεννιέται τήν Πρωτομαγιά στη Μονεμβασία της Λακωνίας.
1919: Γράφεται στό Σχολαρχείο Μονεμβασιάς κι άρχίζει νά επιδίδεται
στή μουσική και τό σχέδιο.
1921: Γράφεται στό Γυμνάσιο Γυθείου κι άρχίζει συνεργασία στη «Διά-
πλαση των Παιδων».
1926: Άσχολείται συστηματικά με τήν ποίηση και παράλληλα με τή
μουσική και ζωγραφική. Γράφει τά πρώτα του ποιήματα με τόν τίτλο «Στό
Παλιό μας Σπίτι». Άρρωσταίνει για πρώτη φορά και άργότερα αναγκάζεται
νά παραμείνει για καιρό στα санаторία.
1927: Ποιήματά του δημοσιεύονται στό «Λογοτεχνικό Παράρτημα της
Μεγάλης Έλληνικής Έγκυκλοπαίδειας».
1931: Παίρνει μέρος στις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της «Έργατικής Λέ-
σχης» και διευθύνει τό καλλιτεχνικό της τμήμα.
1933: Συνεργάζεται με τούς «Νέους Πρωτοπόρους».
1934: Έκδίδει τή συλλογή «Τρακτέρ». Συνεργασίες στό «Ριζοσπάστη».
1935: Κυκλοφορούν οι «Πυραμίδες». Ποιήματά του στό περιοδικό «Νέα
Γράμματα».
1936: Γράφει τόν «Επιτάφιο». 250 άπό τά 1.000 αντίτυπα σε έκδοση τού
«Ριζοσπάστη» καπάζονται και καίγονται άπό τή Βασιλομεταξική δικτατορία
στός στύλους τού Όλυμπίου Διός.
1937: «Τό τραγούδι της άδελφής μου». Ό Παλαμάς τόν χαιρετίζει με
τό γνωστό τετράστιχο πού τελειώνει με τόν στίχο «Νά παραμερίσουμε για
νά περάσεις».
1938: Κυκλοφορεί ή «Έσρινη Συμφωνία».
1943: Κυκλοφορεί ή «Δοκιμασία», πού άπαγορεύεται άπό τήν κατοχική
λογοκρισία. Η «Παλιά Μαζούρκα σε ρυθμό βροχής». Συνθέτει τήν αντιστα-
σιακή έποποιία «Η τελευταία πρό Άνθρώπου έκατονταετία».
1945: Βρίσκεται στην Έλεύθερη Έλλάδα. Στην Κοζάνη συνεργάζεται με
τό «Λαϊκό Θέατρο Μακεδονίας». Γράφει τό θεατρικό μονόπρακτο «Η Άθήνα
στ' Άρματα», πού άποτελέσει και τή βάση τού τρίπραχτου «Πέρα άπ' τόν
Ίσκιό των κυπαρισσιών». Γράφει τό «Υστερόγραφο της Δόξας». Συνεργάζε-
ται με τά «Έλεύθερα Γράμματα» τό «Ριζοσπάστη» και τή «Νέα Γενιά». Άρ-
χίζει ή «Ρωμιόσυνη».

Ανα Πελοποννησίου
Διεύθυνση 1/6/80
1015

Αριθμ. 51006

24/25/11.

Αθήνα 4 Νοέμβρη 1980.

Αγαπητέ Νάινο

Μαθαίνουμε να νιά εν από κοινούς φίλους να
βρεθούμε εν Κίεπο ή Άλλη και χαρόφατε
να είσαι μαζί.

Εμείς έχουμε κατεθεί εν Αθήνα όλη προπο-
μίαντε μία θεατρική δουλειά να ενδραστη-
θούμε τον -ερχόμενο χειμώνα. Πρός το πόν
δ' παίξω η "ΧΡΥΣΟΘΕΜΗ" τ' Γ. Ριζου σε έν
περιορισμένο κριτικό παραστάσεων εν Αθήνα
των Πειραιά και Καβάλα και όριφάνη δυο
μηνόματα.

Η "ΧΡΥΣΟΘΕΜΗ" παραστάμεν πέρθε στα 18 δη
μήρια και είχε βαβαρή έννοχία.

Ποχί δ' α μά ενδιαφέρει να νιν φέρητε και
εν Κίεπο για 4-5 παραστάσεις. Στο έργο
παίξω ενί και μία άνομη ήθοσοιό.

Ενί να γυρην να πρίχτατα εν Κίεπο δ' α
όλα να μά ενθουάμεν ποιοί εναι ό πιο

κατάλληλη φορέα και να απευθυνθείτε για μια
προσέγγιση μας. Στη βουνοδοξία έχει κάνει ο
Κετίσης και Νασίμ ο Θάνος Μιχαήλ και
να βρωσιμά κοινότητα ο Κίος Εφημερίδα.
Είναι μια παράδοση και ποιο δα χαράς να
μια φέρει και Κίος. ~~Κίος~~

Προβλεπεί νέα βλ.

Πολλές χαρμολόγες και φιλία και "Ελλά"

Νίμ - Κετίσης